

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Warszawa, dn. 14.10.2010 r.
KIGEiT/1057/10/2010

Sz.P. Jerzy Miller
Minister
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych
i Administracji
ul. Stefana Batorego 5
02 – 591 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

Odnosząc się do przedłożonego projektu rozporządzenia w sprawie inwentaryzacji pokrycia istniejącą infrastrukturą telekomunikacyjną i publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu (zwanego dalej „Projektem”), Izba podnosi, że przepisy Projektu:

1. radykalnie wykraczają poza delegację ustawową,
2. nakładają na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązki nie wynikające z ustawy,
3. określają nierealne terminy dla wykonywania obowiązków zagrożonych sankcją kary w wysokości do 3% rocznego przychodu,
4. posługują się niejasnymi i nieprecyzyjnymi określeniami,
5. przewidują zbieranie danych na cele nie objęte delegacją ustawową, w szczególności mają stanowić źródło pozyskania informacji dla projektu „SIIS”,
6. wychodzą poza inwentaryzację i odnoszą się także do klasyfikacji tzw. obszarów białych, szarych i czarnych, co może mieć negatywny wpływ na realizowane projekty szerokopasmowe i wykorzystywanie funduszy unijnych.

Izba w całości podziela załączone uwagi zgłoszone przez członków Izby. Projekt ma fundamentalne znaczenie dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności dla kosztów ich działalności, zakresu odpowiedzialności oraz tajemnic prawnie chronionych. Niewątpliwie wymaga dalszej debaty i wnikliwego opracowania. W tych okolicznościach sprzeciw budzi pośpieszny tryb przygotowania Projektu oraz bardzo krótkie terminy na konsultacje społeczne.

W tym kontekście należy zwrócić uwagę na treść art. 29 ust. 1 i 3 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci szerokopasmowych, zwanej dalej „Ustawą”, bo z tych przepisów wynika zakres inwentaryzacji oraz zakres obowiązku przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

1. Zakres inwentaryzacji.

Inwentaryzacją jest wyłącznie:

- a) przedstawienie pokrycia
- b) istniejącą
 - infrastrukturą telekomunikacyjną zapewniającą lub umożliwiającą zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu
 - publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi zapewniającymi lub umożliwiającymi zapewnienie szerokopasmowego dostępu do Internetu,
- c) budynkami umożliwiającymi kolokację.

W odniesieniu do pokrycia ustawodawca wskazuje jeszcze, że odrębnie ma być zaznaczone pokrycie łączami światłowodowymi oraz sieciami bezprzewodowymi. Nie jest to więc powszechna inwentaryzacja istniejącej infrastruktury i sieci telekomunikacyjnych wraz z jej szczegółowymi parametrami i liczbą abonentów, jak wynika z Projektu, lecz jedynie przedstawienie pokrycia obszarów RP określonego rodzaju infrastrukturą, publicznymi sieciami i budynkami.

Ewidentnie sprzeczne z ustawowo określonym zakresem inwentaryzacji jest przykładowo § 3 pkt 3), który stanowi, że inwentaryzacji podlegają „*możliwości zapewnienia dostępu szerokopasmowego*”.

Wszelkie informacje wykraczające poza ten cel jakim jest przedstawienie pokrycia, naruszają art. 29 ust. 1 Ustawy. W szczególności, inwentaryzacja przedstawiająca zasięg nie wymaga:

- ▶ podawania danych identyfikacyjnych właścicieli lub operatorów infrastruktury lub sieci,
- ▶ podawania danych o działalności operatorów, zwłaszcza liczby odbiorców indywidualnych i przedsiębiorców korzystających z usługi,
- ▶ podawania większości danych (zwanych w Projekcie bliżej nie określonym pojęciem „parametrów”) charakteryzujących infrastrukturę lub sieci,
- ▶ klasyfikacji tzw. obszarów białych, szarych i czarnych, co nie jest przedstawieniem zasięgu, ale już „obróbka” tych danych według określonych kryteriów.

Co do klasyfikacji BSC trzeba też podnieść, że Projekt zawiera regulację niezgodną z prawem wspólnotowym, a przez to niebezpieczną dla wydatkowania funduszy unijnych.

Zgodnie z Wytycznymi Komisji UE w sprawie stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do szybkiego wdrażania sieci szerokopasmowych (dalej „Wytyczne”):

The Commission has consistently made a distinction between areas where no broadband infrastructure exists or is unlikely to be developed in the near term (white areas), areas where only one broadband network operator is present (grey areas) and areas where at least two or more broadband network providers are present (black areas).

Już proste zestawienie z definicjami zawartymi w Projekcie ujawnia, że Wytyczne odwołują się do infrastruktury szerokopasmowej, a Projekt do „oferowania szerokopasmowego dostępu do Internetu”, czyli danych o „zasięgu” oferty detalicznej.

Projekt nie definiuje przy tym pojęcia „szerokopasmowego dostępu do Internetu”, choć z jego zapisów wynika, że jest nim także dostęp poniżej 2 Mb/s.

Ponadto, Wytyczne rozróżniają odrębnie obszary BSC dla tradycyjnego dostępu szerokopasmowego oraz odrębne obszary BSC dla sieci NGA, a Projekt posługuje się wyłącznie jedną klasyfikacją.

Co więcej, klasyfikacja obszarów BSC wymaga uwzględnienia również wiarygodnych planów inwestycyjnych, a zgodnie z art. 29 ust. 1 Ustawy inwentaryzacja to przedstawienie zasięgu wyłącznie istniejącej infrastruktury.

Zbytecznym ograniczeniem jest również proponowana w Projekcie definicja „obszaru”. Według tej definicji „obszarem” jest wyłącznie: gmina, miasto oraz utworzone przez gminę sołectwa, osiedla, dzielnice i inne jednostki pomocnicze. Taka definicja będzie wykluczała wsparcie publiczne dla budowy infrastruktury szerokopasmowej na ewidentnie „białych” obszarach stanowiących części gmin lub miast (np. gmina jest obszarem „czarnym”, a niektóre wsie nie będące sołectwami w ogóle nie mają Internetu).

2. Zakres danych dostarczanych przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych

Obowiązkiem przekazywania objęte są tylko te informacje, które są niezbędne Prezesowi UKE do wykonania obowiązku z art. 29 ust. 1 Ustawy („adekwatnych do potrzeb wykonania obowiązku, o którym mowa w ust. 1”). Ich zakres jest zatem determinowany zakresem inwentaryzacji, tj. ma przedstawiać zasięg określonego rodzaju istniejącej infrastruktury, sieci i budynków.

Obowiązek dotyczy tylko danych „posiadanych” przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, a tym samym nie można żądać danych, które musieliby oni pozyskać z innych źródeł, np. od organów ewidencyjnych lub statystycznych.

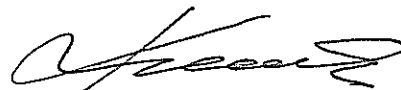
I najważniejsze – obowiązek przedsiębiorców telekomunikacyjnych ma charakter subsydiarny, tj. aktualizuje się dopiero wówczas, gdy dane pozyskane od podmiotów wskazanych w art. 29 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pozyskane z innych źródeł, w tym będące już w posiadaniu Urzędu Komunikacji Elektronicznej, okażą się niewystarczające. Prezes UKE powinien zatem wykorzystać w pierwszej kolejności te źródła danych, a następnie ustalić jakich danych brakuje by wykonać obowiązek inwentaryzacji z art. 29 ust. 1 Ustawy. Wzór formularza przeznaczonego dla przedsiębiorców telekomunikacyjnych powinien uwzględniać tę subsydiarność.

Przepisy zawarte w przedłożonym do konsultacji Projekcie naruszają te zasady, w szczególności żądają danych nieadekwatnych do potrzeb wykonania obowiązku z art. 29 ust. 1 Ustawy oraz pomijają subsydiarność obowiązku przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

W załączeniu przedkładamy szczegółowe uwagi członków Izby.

z polecenia

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński

